

ΜΠΑΤΗΣ

Γυρίζω τὴν φάρη στὴν κατάξερη καὶ σκονισμένη στεριά, καθίζω στὸν πιὸ μακρυσμένο βράχο καὶ ἀνοίγω διάπλατο τὸ στόμα μου στὸ μπάτη. Τὰ πλεμόνια τὰ γεμισμένα ἀπὸ τὴν σκόνη τῆς πόλης φουσκώνουνε μὲν χαρὰ ἀπὸ τὸ ἵδιο τῆς θαλασσινῆς φρεσκάδας, τὸ αἷμα τὸ κουρασμένο ἀρχίζει νὰ σφύζῃ γληγορώτερα, μιὰ μυστικὴ σωματικὴ εὐεξία δίνει ὅρεξη γιὰ ἔντονη ζωή. Τὸ βάρος τῶν σαράντα χρονῶν σιγὰ-σιγὰ σβύνει στὸ φύσημα τὸ δροσερὸ καὶ νομίζω πάλι, νοιῶ θω καλύτερα μέσα μου, πώς είμαι ὁ νιὸς μὲ τὰ εἴκοσί του χρόνια, μὲ τὴν πλούσια, τὴν περίσσια Ζωή, ποὺ ξεχειλίζει ἄθελα ἀπὸ παντοῦ. Τοὺς στίχους, ποὺ ὁ ποιητὴς δὲν τους εἶπε γιὰ τὸ μπάτη :

Pour un seul mot échangé à voix basse,
Pour un instant auprès de vous passé,
Sur mon chemin j'ai retrouvé la place
Où mes vingt ans autrefois m'ont laissé.

τοὺς νοιώθω κατάβαθμα, μὰ μὲ νους τὴν θάλασσα !

Καὶ μαζὸν μὲ τὴ σωματικὴ καὶ μιὰ ψυχικὴ εὐεξία διώγνει σιγὰ-σιγὰ τὶς ἔννοιες, τὶς σκοτοῦρες, τὶς μικρότητες τῆς καθημερινῆς ζωῆς· ὅλες οἵ σχέσεις οἱ πολύπλοκες, μὰ ἀνούσιες τοῦ ἀνθρωποῦ μὲ τὸν ἀνθρωπό, μικραίνουνε, μικραίνουνε, χάνουνται στὸ φύσημα τὸ ζωγόνο τοῦ μπάτη. Κ' ἐνας οἰχτος ἀκόμα γεννιέται μέσα μου, καὶ γιὰ μένα καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους, ποὺ κυλιόμαστε μέσ' στὴ βρώμικη πόλη, χάνομε τὸν καιρό μας καὶ τὴν ψυχική μας τὴ ζωὴ στὴν ταπεινὴ καὶ μικρόλογη σκοτοῦρα τῆς καθημερινῆς ζωῆς."Ο μπάτη ! γιατί δὲ φυσᾶς πιὸ συχνά ; γιατί δὲν ἔρχεσαι πιὸ μέσα, μέσ' στὶς ἀνθρώπινες μεριμηγκιές νὰ χύσης λίγη φρεσκάδα, λίγο ἵδιο, λίγη ἀληθινὴ ζωὴ ; "Ο πως σὲ νοιώθω ἐγὼ μέσα μου, γιατί νὰ μὴ μπορῇ νὰ σὲ νοιώσῃ μιὰ ὀλόκληρη φυλή, μιὰ ὀλόκληρη ἀνθρωπότητα ; "Οπως ἔμένα μὲ καθαρίζεις ἀπὸ κάθε ἔννοια, κάθε σκοτοῦρα, κάθε σαβοῦρα καὶ τῆς σκέψης καὶ τῆς ψυχῆς, ὅπως ἔμένα μὲ μεταμορφώνεις σὲ κάτι ἄγραφο, ζωντανό, φρέσκο, δυνατό, σύχρονο σὰν ἐσένα, γιατί δὲ μπορεῖς νὰ καθαρίσῃς καὶ τὶς κουρασμένες φυλές, τὴν κουρασμένη ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὶς ἔννοιες τους, τὶς σκοτοῦρες, τὶς σαβοῦρες τῆς σκέψης τους καὶ τῆς ψυχῆς τους, ποὺ τὶς τραβοῦνε μαζὸν τους μέσ' στὸ "Απειρο καὶ τους κάνουνε τὸ βῆμά τους βαρὺ καὶ ἀργό, γιατὶ δὲ μπορεῖς νὰ τὶς μεταμορφώσῃς σὲ κάτι ἄγραφο, ζωντανό, φρέσκο, δυνατό, σύχρονο σὰν ἐσένα ;